

[Thestrup.]

møde. Efter min opfattelse er der ingen mulighed for at nå frem ad den vej, som det kommunistiske forslag anviser, og jeg tror ærlig talt ikke, det kan hjælpe så forfærdelig meget at gå videre ad den vej. Jeg tror, der er langt større mulighed for at nå frem ad de veje, der her er foreslået, måske i forbindelse med nogle af de muligheder, der er foreslået i det socialdemokratiske program.

Alfred Jensen: Jeg må sige til det ærede medlem hr. Thestrup, at når man har den opfattelse, at der ingen vej findes frem med et lovforslag, forekommer det mig at være ganske ulogisk at nedsætte et udvalg til behandling af dette forslag. Jeg vidste — og det vidste tinget —, at der ikke var nogen ordfører udover ordføreren for forslagsstillerne, der gik positivt ind for dette forslag, så hvis der skulle være nogen mening i at nedsætte et udvalg til behandling af forslaget, måtte man enten være positivt indstillet overfor forslaget eller indstillet på i anledning af, at forslaget var fremsat, at drøfte problemet og så finde frem til en anden affattelse af lovforslaget. Ellers foretrækker jeg — og det vil jeg tro at offentligheden også gør —, at man afviser et sådant forslag og ikke behandler det. Når man bærer sig ad på den måde, man har gjort her, må vi dog have ret til at formode, at man ville behandle de problemer, der stod i forbindelse hermed, og behandle dem med henblik på at nå frem til en løsning af det problem, som findes, som regeringen ved fremsættelsen af sit lovforslag har givet udtryk for eksisterer, og som ærede ordførere også har givet udtryk for findes.

Jeg vil gerne gøre ministeren opmærksom på, at al hans tale om, at det tilskud, vi har foreslået, ikke kunne forsvinde ud af statsregnskaberne, ikke er rigtig, medmindre man har et ønske om, at der på en eller anden måde skal være eftervirkninger af et sådant tilskud enten på driftsbudgettet eller andetsteds i statsregnskabet. I almindelighed har man, når vi har stillet forslag, spurgt os om, hvor pengene skulle komme fra. Havde man gjort det i dette tilfælde, ville jeg have sagt, at man enten skulle anvende nogle af Marshallpengene eller nogle af de beløb, som afskrives på statens reguleringskonto; for min skyld kunne man gerne tage af de beløb, der var kommet ind ved de forhøjede forbrugsafgifter, det er mig revnende ligegyldigt. Hvis man havde valgt den form — det er det, vi har tænkt os —, havde der ikke været nogen som helst eftervirkning på statens budgetter fremefter, det vil mi-

nisteren give mig ret i, hvis han vil være en lille smule føjelig.

Jeg vil dernæst sige til det ærede medlem hr. Lorentzen, at jeg tror ikke, at den faglige situation, de langvarige forhandlinger, har sinket bygherrerens overvejelser synderligt. De, der beskæftiger sig med byggeri, kender så nogenlunde til, hvilke udsving der kommer ved sådanne overenskomstforhandlinger, og det, der er kommet ud af det i år, er heller ikke det store udsving, så jeg tror ikke på, at det er her, hindringen for fremsættelse af byggeprojekter ligger. Nej, det ligger simpelthen i, at omkostningerne er kommet så højt i vejret, at man frygter ikke at kunne leje boligerne ud eller ikke fortsat at kunne holde dem udlejede, og netop derfor er der ikke fremkommet flere projekter, end hvad der svarer til 13 000 boliger årlig.

Jeg tvivler på, at man ved hjælp af det, der her foreslås, enten forslaget nu gennemføres nøjagtigt, som ministeren har fremsat det, eller det gennemføres med visse lempelser, vil kunne nå frem til en sådan forøgelse af boligbyggeriet, som ventes efter ministerens plan. Jeg er tilbøjelig til at mene, at det ærede medlem hr. Ingvar Dahl har ret i, at skal vi nu op på en sådan forøgelse af byggeriet, så er det boligselskaberne og kommunerne, der skal i gang. Ja, men så må man også træffe foranstaltninger til, at de vil være i stand til at leje lejlighederne ud til beboerne på overkommelige vilkår. De lønforhøjelser, der er stillet i udsiget, er jo ikke af en sådan beskaffenhed, at de giver mulighed for at betale større husleje, tværtimod må man vel, når man tager alt i betragtning, komme til det resultat, at der er mindre at betale husleje med i år, end der var i fjor. Det bør man også ihukomme, når man nu behandler de forskellige forslag videre i udvalget, eller hvor de måtte komme til behandling.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: For at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg sige, at jeg ikke har givet tilslutning til at give det private byggeri de samme rentelepser som det sociale. Jeg har nævnt det, der talte for, og det, der talte imod, og jeg er villig til at se på spørgsmålet i udvalget.

Den højtærede minister og andre af tællerne i dag har udtalt ønske om, at den nye låneordning ikke kun skulle begrænses til småhuse, til en- og tofamiliehuse. Det er en- og tofamiliehuse, vi har tænkt på i det radikale venstre, da vi drøftede udkastet til en sådan låneordning, og det er jo muligt, at man kan udvide ordningen noget, at det ikke absolut behøver at være en-